

ת"פ 66564/09/19 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד גיל ואזאנא

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 66564-09-19 מדינת ישראל נ' ואזאנא

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד רחל אוליבה תמם

נגד

גיל ואזאנא הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד אייל אוחיון

גזר דין

1. הנאשם, יליד 1997, הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר דיוני, בעבירה של פציעה כשהעבריין מזוין, בניגוד לסעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי התגורר מ' ש' (להלן - "המתלונן") בדירה ברעננה והיה חייב לנאשם סך של 200 ₪. ביום 20.9.19 בשעה 03:56 הגיע הנאשם יחד עם אחרים לדירה. באותן נסיבות התגלע ויכוח בין הנאשם למתלונן במסגרתו דרש הנאשם מהמתלונן את הכסף. בתגובה, ביקש המתלונן מהנאשם לצאת מהבית והבטיח להביא לו את הכסף מתחת לבית. במהלך הויכוח השליך הנאשם לעבר המתלונן חפץ חד שטיבו אינו ידוע למאשימה וכתוצאה ממעשיו נגרמה למתלונן דקירה בטנית באורך כ-3 ס"מ שהצריך תפירה, ושבעקבותיה פונה המתלונן באמצעות אמבולנס לבית חולים מאיר בכפר סבא.

3. במסגרת ההסדר הדיוני הוסכם שהנאשם ישלח לשרות המבחן לצורך קבלת תסקיר לעונש בעניינו. ביום 24.5.20 התקבל תסקיר שרות המבחן ממנו עולה שהנאשם כבן 23, רווק, מתגורר בבית אמו ברעננה. בהיותו נער התרועע בחברה שולית והסתבך בביצוע עבירות רכוש ואלימות, אך החליט לבצע שינוי באורח חייו במטרה להתנהל באופן נורמטיבי על רקע שאיפתו להתפרסם כזמר ועל רקע הבנתו את הנזקים הנגרמים לו ולמשפחתו עקב מעורבותו

בפלילים. בשל מעורבות זו אף לא גויס לצבא. לחובתו הרשעה אחת מבית משפט לנוער בה צורפו שמונה תיקים בגין עבירות רכוש, אלימות והפרת הוראה חוקית. בחודש פברואר הוטל עליו, בין היתר, צו של"צ בהיקף של 150 שעות, הוא התקשה לעמוד בדרישות המסגרת ובמהלך תקופה זו נעצר בגין תיק זה.

הנאשם הופנה בעבר ארבע פעמים לשרות המבחן וזה התרשם מנער המתקשה בויסות דחפיו במצבים חברתיים מורכבים, נוטה לסיכונים ובכלל כך שתיית אלכוהול בהשפעתה גילה התנהגות אלימה ומסכנת. השרות התרשם שהורי הנאשם אינם מהווים עבורו גורם מכוון ומציב גבול. עוד התרשם שרות המבחן שאינו בשל להשתלב בהליך טיפולי המצריך הבנה בסיסית לבעייתיות בדפוסיו.

בגין ביצוע העבירה הנוכחית היה נתון הנאשם בפיקוח מעצר ושולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית. מדובר בטיפול קצר מועד, בן 20 מפגשים, אך בגין התפשטות נגיף הקורונה והפסקת הטיפולים הקבוצתיים בשרות, הנאשם לא סיים את הטיפול.

בהתייחסותו לעבירה הנאשם נטל אחריות למיוחס לו בכתב האישום המתוקן. הוא סיפר שנוצר קונפליקט בינו לבין המתלונן על רקע סירובו להחזיר לו את החוב. השרות התרשם שהנאשם נעדר יכולת לבלום את תגובותיו וכי הוא נותן לגיטימציה לפתרונות אלימים לסכסוכים ומתקשה לווסת תוקפנות.

הנאשם שלל בפני שרות המבחן שימוש בסמים, אך ציין שבנסיבות ביצוע העבירה היה נתון תחת השפעת אלכוהול. הוא שלל התמכרות לאלכוהול, אך תיאר דפוס של שימוש מזדמן, בכמויות מופרזות, לרוב בנסיבות חברתיות.

שרות המבחן בחן עם הנאשם אפשרות לשילובו בהליך טיפולי אך זה גילה אמביוולנטיות, כשניכר היה שהוא מונע בעיקר מתוך מוטיבציה חיצונית, אותה יש לבחון לאורך זמן בפועל.

בסיכום התרשם שרות המבחן מנאשם אשר מגיל צעיר חבר לחברה שולית, במצבים בהם חש השפלה או בפגיעה בכבודו הוא חווה תסכול אותו מתקשה לשאת ומתקשה בויסות דחפיו. עוד עלה שימוש לא מבוקר באלכוהול המשפיע על התנהלותו האלימה. שרות המבחן התרשם מקיומה של נזקקות טיפולית בולטת והמליץ על דחיית הדיון למשך 3 חודשים על מנת לבחון השתלבות הנאשם בטיפול.

4. המאשימה הסכימה לדחייה המבוקשת ואולם הנאשם ביקש להימנע מדחייה ולסיים עניינו מבלי להידרש לתסקיר משלים, זאת לטענתו, נוכח העובדה שהוא מצוי זמן רב בתנאי מעצר בית מלא, ללא אפשרות לצאת לעבודה, כשמצבו הכלכלי ומצבה של אמו ובן זוגה, שגם פרנסתם נפגעה בעקבות התפרצות נגיף הקורונה, אינו מאפשר לו להסכים לבקשת הדחייה.

5. ב"כ המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 12 חודשי מאסר ל-3 שנות מאסר, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן. את עונשו של הנאשם ביקשה למקם ברף העליון של השליש התחתון במתחם לו עתרה. היא הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בעבירה שענינם שמירה על שלומו הפיזי והנפשי של המתלונן, כמו גם על שלמות הגוף. היא הפנתה לשימוש שעשה הנאשם בנשק קר לצורך פתרון סכסוכים בדרכים אלימות. היא הפנתה למיקום הפגיעה, במקום חיוני ומסוכן, בבטן. התובעת הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל הרשעה אחת בגין צירוף של מספר רב של תיקים פליליים במגוון עבירות והדגישה שלא בנקל בית משפט לנוער מרשיע קטין בדין ומטיל עליו עונש

מאסר על תנאי וצו של"צ, ואם כך עשה בעניינו של הנאשם, הרי שעובדה זו מלמדת שלא היו טעמי שיקום בעניינו. עוד הפנתה לעובדה שאת העבירה הנוכחית ביצע תוך כדי ריצוי עונש השל"צ. התובעת הפנתה לתסקיר השלילי של שרות המבחן ולעובדה שהנאשם כלל אינו מעוניין להשתלב בהליך טיפולי, כשהמניע לשיקום שהביע בפני השרות, אינו כנה.

לסיכום, הפנתה התובעת לפסיקה ממנה עולה שבתי המשפט נוהגים להטיל עונשי מאסר לריצוי בפועל כאשר מדובר בנאשמים שפוצעים אחרים באמצעות סכין וגורמים להם לחבלות של ממש.

6. ב"כ הנאשם טען שהנאשם ביצע את המיוחס לו שלא באופן מתוכנן, אלא תוך ויכוח ספונטאני. לא היה סכין במהלך האירוע ולא היתה דקירה באמצעות סכין, אלא מדובר בחפץ חד שטיבו אינו ידוע ובהשלכת החפץ החד אל עבר המתלונן, שלא מתוך כוונה לפוצעו. על כן, הפסיקה אליה הפנתה התובעת, אשר מדברת על אירועים של הצטיידות בסכין מראש, שלפית הסכין וביצוע מספר דקירות בגופם של הקורבנות, כלל אינה דומה בנסיבות לנסיבות ביצוע העבירה כאן. לדברי הסניגור, מדובר בכתב אישום מתוקן שניבטת ממנו עבירת אלימות ברף נמוך של חומרה. לדבריו, עברו הפלילי של הנאשם, הכולל הרשעה אחת, התיישן שכן מדובר בגזר דין שניתן על ידי בית משפט לנוער. עוד טען שהעבירות בהן הורשע הנאשם במסגרת אותו גזר דין אינן רלוונטיות לעבירה בה הורשע בתיק זה ואינן מאותה המשפחה. הנאשם הודה בביצוע העבירה, נטל אחריות מלאה והוא מצטער. הנאשם לא הסכים לבקשת הדחייה של שרות המבחן נוכח התפרצות נגיף הקורונה כשבתקופה זו הוא מצוי במעצר בית, כשהוריו פוטרו מהעבודה וכשהוא חש תשוש נפשית וכלכלית.

נוכח האמור לעיל, ביקש הסניגור לקבוע מתחם עונש הולם אשר מתחיל במספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שרות ואת עונשו של הנאשם ביקש למקם בתחתית המתחם.

דין והכרעה

7. הערכים החברתיים המוגנים בביצוע העבירה ידועים ומוכרים וענינם בשמירה על ערך החיים, שמירה על שלמות הגוף, שמירה על שלמות הנפש, הגנה על שלומו ובטחונו של אדם בכלל, ובביתו מבצרו, בפרט.

8. בחינת נסיבות ביצוע העבירה מביאה למסקנה כי מדובר במעשה בעל מאפיינים מחמירים אשר מצביעים על רף חומרה שאינו מבוטל ועל פגיעה שאינה מבוטלת בערכים החברתיים המוגנים שנזכרו לעיל – הנאשם הגיע לבית המתלונן, יחד עם אחרים, ומשדרישתו לקבל את החוב לידיו (סך של 200 ₪ בלבד) לא נענתה על ידי המתלונן, הוא לא היסס להשתמש כלפיו בחפץ חד, השליך אותו לעברו, וגרם לו לפצע דקירה בבטנו, אשר הצריך פינוי המתלונן לבית חולים ותפירת הפצע. הנאשם, איפוא, בחר ליישב סכסוך בדרך אלימה, התקשה לווסת דחפיו האלימים, לא היסס להשתמש בחפץ חד, ואף אם לא התכוון לפצוע – כטענת סניגורו – הרי שכיוון את החפץ לאיבר חיוני והעמיד את המתלונן בפוטנציאל סיכון גדול, סיכון שלמרבה הצער התממש. נסיבה נוספת לחומרה יש לראות בכך שהנאשם היה נתון להשפעת משקאות משכרים, כדבריו לשרות המבחן, כאשר ידוע שצריכת משקה משכר באופן לא מבוקר מביאה, במרבית המקרים, להתרופפות עכבות ולהתנהגות אימפולסיבית, תוקפנית, בלתי נשלטת וכן לפגיעה ממשית בשיקול הדעת. גם תוצאת מעשהו של הנאשם חמורה והתבטאה בפציעת המתלונן בבטנו, כאשר החתך שנפער בעורו הצריך תפירה בבית חולים (ראה תמונות הפציעה, תע/1).

9. לצד הנסיבות לחומרא, כמפורט לעיל, ומבלי לזלזל כהוא זה בחומרת המעשים, יש להביא מנגד שיקולים לקולא - המעשה היה ספונטאני, ללא תכנון מוקדם ולא נטען שהנאשם הצטייד מבעוד מועד באותו חפץ חד שהשליך לעבר המתלונן. זאת ועוד, מדובר בהשלכה של החפץ ולא בדקירה (או במספר דקירות) שנעשתה בכוח ותוך נעיצת החפץ החד בגופו של המתלונן. ולבסוף, מבלי להמעיט ראש בפציעה שנגרמה למתלונן, הרי שזו לא היתה חודרת, באורך של 3 ס"מ, והצריכה 3 תפרים בלבד. אין מדובר, איפוא, בנזק צמית שנגרם למתלונן, אף אם ככל הנראה תישאר בגופו של המתלונן צלקת מכערת.

10. נוכח נסיבות ביצוע העבירה, כמפורט לעיל, אני קובע שמתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל לבין 24 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים.

יצוין, כי הפסיקה שהוגשה לעיוני על ידי התובעת הנכבדה עניינה בנסיבות ביצוע חמורות יותר - כך בת"פ (כפ"ס) 45263-03-15 **מדינת ישראל נ' נאסר** (12.1.17) דובר בתקיפה באמצעות סכין ודקירות בצוואר ובפנים, תוך שהנאשם ממשיך ומנסה לדקור את המתלונן תוך שהוא צועק שירצח אותו. כתוצאה מהדקירות נגרמו למתלונן חתכים בצוואר ובפנים. לנאשם עבר פלילי הכולל הרשעה בפציעה או חבלה זדונית, בגינה ריצה עונש מאסר בעבודות שרות. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 15 ל-36 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 22 חודשי מאסר; בעפ"ג (מחוזי מרכז) 53734-12-18 **מדינת ישראל נ' לוי** (12.3.19) דובר במשיב שעל רקע סכסוך מקרקעין תקף את בן זוגה של אחותו בכך שהיכה בראשו באמצעות כלי מתכת למריחת מלט, ארבע פעמים, עד שהמתלונן נפל ארצה, אז המשיך המשיב לבעוט בו ולהכות אותו באגרופים בחלקי גופו השונים. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן פציעות וחתכים באוזנו, בקרקפתו, בלחי וחתכים נוספים. בית משפט קמא קבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר, ולאחר שהביא בחשבון את עברו הפלילי המכביד של המשיב, אשר כלל הרשעות בעבירות אלימות וריצוי 50 חודשי מאסר בגין, גזר עליו 8 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר עונשו ל-14 חודשי מאסר.

ואולם, נסיבות רע"פ 8699/15 **אבוהאני נ' מדינת ישראל** (17.12.15) דומות לענייננו - שם דובר במבקש אשר המתלונן פנה אליו ודרש החזר חוב כספי בסך כ-1,000 ₪ וכשהמתלונן פנה לעזוב את המקום, הגיח המבקש מאחוריו, כשהוא נושא בידו חפץ חד, ופצע את המתלונן בראשו כך שנגרם לו חתך בקרקפת. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר ולאחר שהתחשב בהודאתו של המבקש, בעברו הנקי ובהשתלבותו בהליך טיפולי, גזר עליו 8 חודשי מאסר. ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

11. לאחר שהתחשבתי בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, באתי לכלל מסקנה כי את עונשו של הנאשם יש למקם מעט מעל לרף התחתון שנקבע על ידי לעיל - התחשבתי בהודאתו של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, בנטילת האחריות ובחירתה הכנה. עוד התחשבתי בחלקים החיוביים שבתסקיר שרות המבחן, שעניינם בהשתלבותו של הנאשם בטיפול במסגרת התכנית לעצורי בית, כשהנאשם הקפיד להגיע לכל המפגשים והחל לשתף פעולה עם ההליך השיקומי, עד שזה נקטע בשל התפרצות נגיף הקורונה. התחשבתי גם בכך שהנאשם היה עצור בגין תיק זה לתקופה בת כחודשיים ולאחר מכן, היה נתון בתנאים מגבילים תקופה בלתי מבוטלת. עוד התחשבתי בעובדה שזהו מאסרו הראשון של הנאשם.

מאידך, לא התעלמתי מהחלקים הפחות חיוביים בתסקיר, שעניינם צריכת האלכוהול על ידי הנאשם באופן בלתי מבוקר,

קשייו לווסת תגובותיו והתוקפנות שמגלה כשחש מושפל או כשפוגעים בכבודו. סירובו של הנאשם להמשיך ולהשתלב בהליך הטיפול, כשהוא תולה את הקולר בהתפרצות נגיף הקורונה, מוכיח לטעמי שרצונו של הנאשם לעבור הליך טיפולי שיקומי כולל אינו כן. כמו כן, אין מדובר בנאשם שעברו נקי והוא נתן בעבר את הדין בגין ביצוע רצף של עבירות ואף נדון לצו של"צ, כשאת העבירה מושא תיק זה ביצע תוך כדי ביצוע צו השל"צ.

12. במצב דברים זה, אף שניתן עקרונית לרצות את תקופת המאסר שבדעתי לגזור על הנאשם בדרך של עבודות שרות, הרי שנוכח מדיניות הפסיקה, כמפורט לעיל, הקוראת להחמיר בעונשיהם של נאשמים אשר בוחרים לפתור סכסוכים בדרכים אלימות ובאמצעות חפצים חדים למיניהם, ונוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם, כמפורט לעיל, סבורני שראוי שהנאשם ירצה עונשו בדרך של כליאה ממשית.

13. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו (10.11.19-20.9.19).

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירת אלימות.

ג. פיצוי למתלונן בסך 2,500 ₪, לתשלום עד ולא יאוחר מיום 7.9.20.

14. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 22.7.20 שעה 10:00 בבית סוהר "הדרים", כשבידו תעודת זהות. הנאשם יהא רשאי להתייצב למאסרו קודם לכן, לאחר תיאום עם מדור מיון וקליטה של בית הסוהר. עד להתייצבות למאסר ימשיכו לחול בעניינו של הנאשם התנאים המגבילים בהם היה נתון ערב מתן גזר הדין.

מוצגים - סכין ואגרופן - להשמדה; בגדי נפגע עבירה - להשיב לידי; טלפונים - יוחזרו לבעלים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, טו' סיון תש"ף, 7.6.2020, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד נופר מזולה, הנאשם ובא-כוחו.